

[Thomas Pedersen.]

vil stærkt anbefale, at det bliver Merindkomstskatten, man enes om. Det vil i dette Tilfælde være det rigtigste, at det bliver de store Skatteydere, der har haft ekstra Indtægter, der kommer til at udrede Beløbet.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet her i det høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte en Udtalelse angaaende denne Sags Forhistorie og sagde, at jeg ved min Forelæggelse havde fremsat en urigtig Oplysning, idet jeg dør havde sagt, at det sidste Foraar havde vist sig, at dette Forslag ikke kunde finde fornøden Tilslutning her i Rigsdagen. Nu tillægger jeg ikke denne Forhistorie saa forfærdelig stor Betydning i sig selv, men jeg vil dog, naar det ærede Medlem løber an paa, at min Hukommelse har svigtet, anbefale det ærede Medlem ikke i Almindelighed at bygge paa det Grundlag. Nej, jeg husker nogenlunde, hvad der foregik sidste Foraar: Det er rigtigt, at det ærede Medlem og Venstrepartiet her i Tinget udviste en relativ Velvilje over for Forslaget, selvfølgelig med Forbehold med Hensyn til Enkeltheder, men hvis det ærede Medlem tænker sig om, vil han sikkert erindre, at der i de samme Dage fandt en Forhandling Stedovre i Landstinget angaaende visse Forslag, fremsat dels af Venstrepartiet og dels af Det konservative Folkeparti, om Ændringer i Amtsbeskatningen, og hvis det ærede Medlem vil se den Forhandling, der fandt Sted derovre den 9. Maj, vil han se at der dør fremkom i hvert Fald en stilltende Bekræftelse af, at man fra Venstres Side som Betingelse for Gennemførelse af Forslaget om Tilskud til Kommunerne vilde stille, at der skulde ske en Ændring af Amtsskatterne i den Retning, som Venstre derovre krævede. Det fastslog jeg udtrykkeligt i en Tale i Landstinget den 9. Maj, og Venstres Ordfører tog ikke Afstand fra den Opfattelse, som jeg gav Udtryk for, og som jeg nødvendigvis maatte faa efter de Udtalelser, der var faldet baade derovre og her i Folketinget. Rigsdagens Hjemsendelse blev da heller ikke udsat af Hensyn til dette Forslag, fordi det var oplagt, som den politiske Situation laa her og i Landstinget paa det Tidspunkt, at Venstre vilde stille uvedkommende Betingelser for Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har i deres Taler fremsat forskellige

Ønsker om Overførelse til Staten af Udgifter, som i Øjeblikket udredes af Kommunerne. Jeg skal slet ikke her komme ind paa de Ønsker, idet det er klart, at de ikke hører hjemme under Behandlingen af dette Forslag. Det er Spørgsmaal, der maa tages op i Forbindelse med Overvejelserne vedrørende en permanent Ordning med Hensyn til de kommunale Skatter. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at saa vidt jeg erindrer, udtalte den højtærede Socialminister ved Sogneraadsforeningernes Aarsmøde for kort Tid siden, at han var villig til at overveje det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog her angaaende Kørselsudgifterne for Sygekasserne.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte den Anskuelse, at Forslaget maaske burde begrænses til at gælde over for Landkommunerne, idet, som det ærede Medlem sagde, Skattetrykket er haardest i Landkommunerne. Ja, det er den Slags Udtalelser, som maaske for dem, der bor i de paagældende Landkommuner, kan synes at være rigtige, men som alligevel, naar man kender Forholdene i mange af Landets Kommuner, er Udtryk for en overordentlig stor Ensidighed. Forholdet er jo slet ikke det, at man kan sige, at Skattebyrderne er haardest i den ene eller anden Gruppe af Kommuner, Sandheden er den, at der er en Række af Landkommuner, et meget stort Antal, hvor Skattebyrderne er overordentlig haarde, og der er en Række af Købstadkommuner, hvor Skattebyrderne er overordentlig haarde, og det ærede Medlem kan ikke faa mig til at ændre dette Forslag saaledes, at man siger, at Landkommunerne som saadanne alene er haardt beskattede, og følgelig skal de Beløb, der her er Tale om, forbeholdes dem, Købstadkommunerne er svagt beskattede, og følgelig skal de ingen Andel have i dem. Det vilde være saglig set fuldkommen urigtigt, og selv om det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ønsker at varetage ensidige Enkeltinteresser her i Landet, skulde det ærede Medlem ikke lade sig henrive til en saadan Karakteristik af Tilstandene, en Karakteristik, som er fuldkommen ved Siden af.

Det ærede Medlem kom ogsaa, ligesom for øvrigt det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, ind paa Spørgsmaalet om; hvad Aarsagen er til den vanskelige Stilling i visse Kommuner; og talte om Muligheden af en Skelnen, efter som de paagældende Kommuner selv er Skyld i deres vanskelige Stilling eller ikke. Jeg vil advare mod, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag kom-